

Kort verslag reisje naar Moldavië

Zaterdagmiddag vanuit Schiphol met Flye One vertrokken. Met vertraging aangekomen in Chisinau en uiteindelijk met een leenauto bij Tudors zuster aangekomen. Ze woont met man en drie kinderen in Periceni een dorpje vlak bij de stad Calarasi. We zaten om 23 uur (22u NL) aan tafel voor een heerlijke maaltijd met gebraden konijn en rijstballetjes in blad en allerlei andere Moldavisch lekkernijen.

Zondagmorgen zijn we naar de kerk geweest in Nisporeni, de geboortestad van Tudor. Deze stad ligt ruim een uur rijden zuidelijker. De pastor is een bekende van Tudor; hij was een zomerkamp-bezoeker in de tijd dat Tudor een van de leiders was. Een mooie jonge gemeente die ook in de week veel betekent voor naschoolse opvang. Zo komen kinderen al heel vroeg in aanraking met het evangelie. Na opnieuw een heerlijke maaltijd zijn we na een rit van plm. 1 ½ uur 's avonds aangekomen in het dagcentrum Kom & Zie in Orhei.

Tudor moest 's maandags in Chisinau zijn, dus had ik alle tijd om aandacht te schenken aan het dagcentrum. En dat begint 's morgens met een ontbijt met de kinderen. Heel leuk om personeel en kinderen weer te ontmoeten. Op de maandagmorgen wordt altijd de week geopend met een korte Bijbelstudie en gebed. De weekplanning wordt besproken en inmiddels zijn er meerdere kinderen gebracht en is de bus met de overige dagcentrum- bezoekers aangekomen. Vanmorgen staat er griesmeelpap op het menu. Julia kan heerlijk koken, echt zonder klontjes. Zoals al bekend zijn er weer veel nieuwe gezichten, maar ook oude bekenden. Je ontkomt niet aan omhelzingen en knuffels.

Nadat ieder naar zijn/haar plekje gaat, ga ik met de ronde beginnen om overal even om het hoekje te kijken. Er wordt veel één op één gewerkt. Mooi om te zien hoe intens er gewerkt wordt aan de ontwikkeling van deze kinderen. De wat pientere leerlingen krijgen les. Als de eerste les om is krijgt pupil Dennis toestemming om mij een rondleiding te geven in de benedenverdieping. Hij kent een beetje Engels en zo trots als een pauw vertelt hij mij over de sportzaal, de snoezel- en muziekrimte e.d.

Later waren ze aan het knutselen en ik verbaasde ik me hoe goed Michal kan mondschilderen.

Serghiu kon het niet nalaten mij even zijn spierballen te laten zien. Even zijn shirt uit dan even de spieren spannen! Marina is ook van de partij, zij is een aantal jaren geleden met haar moeder met een paar personeelsleden in Woudenberg geweest.

Tussen de middag hebben we met de cliënten gegeten; heerlijke borsj (maaltijdsoep) en rijst met kipfilet en zoals altijd met sneetjes brood.

Nadat Tudor weer 'thuis' was hebben we 's middags even boodschappen gedaan en daarna zijn we naar Niculayeuca, een dorpje dicht in de buurt, vertrokken. Hier wonen Tamara en

Georgie. Zij beheren een tehuis voor verweesde kinderen. Met behulp van diverse kerken in Nederland is dit gerealiseerd. Als alle toestemmingen binnen zijn kunnen ze definitief van start gaan. Het is een prachtig gebouw met ruimte voor vele bewoners. Omdat we de volgende dag naar een mevrouw gaan die een ledikant en matrassen nodig heeft zijn zij bereid deze te schenken. Zij hebben veel hulpgoederen uit Nederland ontvangen o.a. veel bedden.

Als je in Moldavië op bezoek komt zit daar altijd een maaltijd aan vast. Zo konden we ook nu weer de kost opdoen. En opnieuw naar Moldavisch recept.

Omdat er op maandag geen gelegenheid was heb ik op dinsdagmorgen om 8 uur een gesprekje met Ina, Tanja en Serhgei over het reilen en zeilen in het dagcentrum gehad! We moesten daarna wel op tijd vertrekken om eerst het ledikant en de matrassen uit Nicolayeuca op te halen. Voor de reis naar Singherei hebben we de bus van Kom & Zie gehuurd. Singherei is een middelgrote stad, die plm. 70 km ten noorden van Orhei ligt. We gaan naar Valentina, een moeder met haar gehandicapte zoon Ionel. Zij heeft haar zoon jaren geleden, in de tijd dat Marielle, Joanne en Andrea in het jongensinternaat in Orhei werkten, thuisgehaald.

De dames hebben altijd contact met haar gehouden, ze werd ook vanuit Nederland gesponsord. Ik denk dat sommigen van degene die met een reis naar Moldavië zijn mee geweest haar wel kennen. We gingen vaak bij haar op bezoek als we naar een tehuis in het Noorden waren geweest.

Valja (roepnaam voor Valentina) is een kordate flinke en goedlachse vrouw, ze probeert haar zoon zo goed mogelijk te verzorgen. Ze heeft een paar werkhuizen om in haar onderhoud te voorzien. Een groep uit Bunschoten (Handige Harries) heeft enkele jaren geleden voor verbetering van de sanitaire voorzieningen en centrale verwarming gezorgd.

Zij sliep op een kapotte bank en de matrassen van Ionel waren doorgezakt. Nu is dat weer verbeterd. Door sponsoring was er ook geld voor nieuwe vloerbedekking en behang. We hebben samen met haar het een en ander uitgezocht en gekocht.

De ruimten in haar flat zijn klein, maar wel heel netjes verzorgd. Slapen en wonen gebeurt in één ruimte. Een smalle gang brengt je naar hun kamer van 4.40 x 2,50 m. Verder is er nog een kleine keuken en wc met douche en

daarachter nog een kleine berging. De buitenkant en de entree van de flat zijn somber en donker. Op de tast moet je zeker 's avonds de voordeur 'zien' te vinden. Zaklantaarn is geen overbodige luxe.

Ze stroomde over van dankbaarheid: Mulsumesc frumose herhaalde ze meermalen. Dat betekent letterlijk dankjewel mooi; wij zouden zeggen geweldig bedankt. Het was een prachtige ontmoeting met dit gezin, ik had niet gedacht dat ik daar ooit nog weer zou komen. De weg door Singherei was altijd een groot gatencomplex, maar werd nu prachtig geasfalteerd. Dat betekende dat wij door straatjes van max. 2 meter moesten manoeuvreren om de winkels te bezoeken.

Om half vier waren we weer in Orhei, zodat de kinderen weer op tijd naar huis konden. Omdat Tamara uit Niculayeuca jarig is, moeten we wel even een cadeautje brengen. Heel leuk was het dat we toen ook hun dochter Gina met haar drie kinderen ontmoetten. Ik had ze in jaren niet gezien; ze woonde toen nog thuis en ging naar school. Ze heeft zich behoorlijk opgewerkt en geeft nu les in de Engelse taal.

Mijn bezoek zat er bijna op en hebben we dus 'bonte' avond gevierd in Dolce Vita, bij Hollanders erg bekend vanwege het lekkere eten

Na een snel ontbijtje zijn we om halfnegen (half acht NL) op woensdagmorgen richting Aeroport Chisinau vertrokken. Om vijf uur in de namiddag ben ik weer veilig thuis aangekomen.

Tudor ging zaterdag weer naar huis, hij bleef ook die dag in Chisinau om later op de dag 4 mensen uit Urk (van Urk Goes) mee te nemen naar Orhei. Met Serghei samen zullen ze een plan de campagne maken voor een jongerengroep die in de zomer van 2024 klussen komt klaren voor het Kom & Zie huis en enkele arme gezinnen. Hij hoopt samen met de Urkers de terugreis te aanvaarden.

Nog een paar foto's;

